

Genom att leta i jazzens rötter och låta det sammansvetsas med nya och gamla influenser så skapar LOWER EAST MANHATTAN PROJECT något som förvånar och överraskar publiken ofta genom att noga förklara vad de gör och att involvera publiken.

Kristian Kraftling har kommit hem från sin världsturné med "Dirty Loops", det har varit stora spelningar med massor av publik, de har besökt alla världsdelar utom Sydamerika. Nu sitter han på orkesterbalkongen i "Books of Mormon" på China Teatern. Med Lower East Manhattan Project får han möjligheten att experimentera med olika spännande uttryck.

Tobias Grenholm är en basist och trumpetare som spelat med de flesta

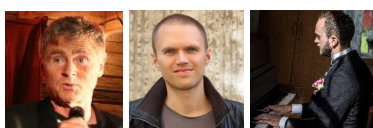
svenska musikerna, både jazz och pop. Nu är han åter aktuell med schlagerfestivalens Loreen. Han är också musikproducent och studiomusiker. Som basist har han uppmärksammats med fina priser, bland annat "festivalens bästa basist" i Belgien, där vann han en fin basförstärkare som fortfarande är med på alla gig.

Erik Winqvist är sångare, skådespelare, saxofonist och flöjtist. Han träffade Kristian och Tobias när de just gått ut musikhögskolan i Stockholm. Därefter har de spelat tillsammans i olika konstellationer, mest på Riksteaterföreningar, Folkets Hus och i kyrkor. Om Erik och recensioner kan du läsa på www.winkir.se

Lower East Manhattan Project är en ny konstellation som har för avsikt att revolutionera jazz. Kan låta lite övermaga, men sådan är deras tanke. Genom att leta i jazzens rötter och låta det sammansvetsas med nya och gamla influenser så vill de skapa något som ska förvåna och överraska publiken ofta genom att noga förklara vad de gör och att involvera publiken i det som de gärna vill kalla för jazz.

www.lowereastmanhattanproject.com

Det går att boka "Lower East Manhattan Project" om du är ute i god tid. På större scener kompletterar vi med en batterist och varför inte med vår gästartist, en strålande vokalist från operavärlden. Bokas på 0708 77 66 67 erik@winkir.se

Om namnet LOWER EAST MANHATTAN PROJECT

Varför kallar vi oss så? Det finns ett skäl, det finns flera skäl, enkla och komplicerade skäl.

I en kallare en sen kväll i Lower East Manhattan så steg det in en kvinna i intensivt mörkblå klänning hon svävade upp på scen och förenade sig med en kontrabas. Det var som att de växt ihop. Hon spelade många toner och ganska tätt. Först blev jag förvånad av hennes uppenbarelse, men när hon börjat spela glömde jag både henne och klänningen, orkestern fick liv och kraft av hennes bas. Hemma i Stockholm hade jag spelat med Tobias Grenholm några gånger, jag hade gillat vad han gjorde, men inte förstått hur han gjorde, det kändes bra, men jag var förvillad. Nu när jag hörde damen i blått så förstod jag varför jag mådde så bra när Tobias spelade bas. I vårt band spelar Tobias bas, alltid.

Ett annat skäl är att Kristian Kraftling under sin tid i Dirty Loops ofta brukade gå till Rays Pizza, East Houston Street. När Erik hör Dirty Loops brukar han tänka att de spelar så komplicerat så att de måste tränat skalor och etyder så att fingrarna blivit förtjockade av nötrandet mot tangenterna och avsmalade av de gymnastiska krumelurerna över tangentbordet. Erik diskuterar ofta sambandet mellan ekvilibristisk teknik och konstnärlighet, då brukar Tobias och Kristian snabbt tröttna och ge sig hän i musikens virvelvindar. Erik hoppas på att de ska få gott om tid för intellektuella musikediskussioner vid caféborden på Rays Pizzeria i Lower East Manhattan.

Ännu ett skäl för namnet är att projektet byggs genom den geografiska historien. Den gamla arbetarstadsdelen var rik på immigranter och växte till en gentrifierad stadsdel med influenser från allt som varit utan att ha allt för hårda regler eller dogmer om vad som är rätt och fel. Det var inte heller en auktoritär och tendensiös tillväxt. Tillväxten kom från människors kraft och vilja att skapa sig bra liv i nära kontakt med andra människor och att låta de breda sociala strukturerna växa utan maktkamp och konflikter, inte ens ekonomiseringen fick makt i Lower East Manhattan, det känns bra och tryggt och fint, ändå finns fasan från Manhattanprojektet som en ofattbart fasansfull skugga. Där, just där måste frijazzen in och finnas, det vi vill sprida är bra och fint, men det finns inte ord för det, vi gör musik för det.

Ännu ett skäl är saxofonen. Erik gillar sopransaxofonen bäst. Han spelar ibland sopraninosaxofon och flöjt, för länge sedan spelade han altsax, men han gillar sopranen mest. Han menar att den vuxit in i honom och är en del av hans kropp, oftast fungerar kroppen ju alldeles utmärkt, men krämpor och skador tar fokus från hur fantastiskt kroppen fungerar. I frijazzen saknar krämpor och skador betydelse, den fantastiska funktionen blommar oemotsagd och flödar outröttligt, - precis som Lower East Manhattan, säger Erik. Hur det hänger ihop har många frågat och Erik förklarar gärna, men oftast har frågaren svårt att hänga med, då brukar Erik säga att "det är som med kroppen - staden, ådrorna - vägarna, cellerna - husen, dom finns där, dom är magiska och dom fylls med människor, blod och elektriska signaler. Ett finger slår mot en ventil, det blir en ton, just när bilen bromsar och en vacker kvinna med barnvagn passerar över gatan, en bas och ett piano faller från himlen, det blir musik och på Lower East Manhattan kan det bara ske med en sopransaxofon! Fattar du väl?" Brukar Erik förklara, medan Tobias och Kristian fortsätter spela. Det blir snyggt.

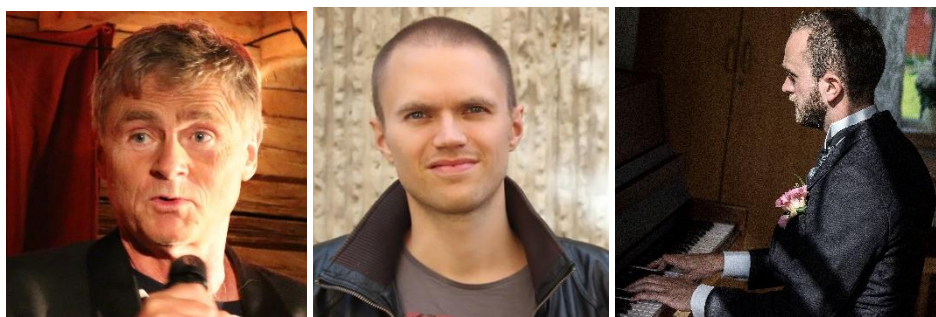

Manifest!

Musikerna är skickliga och kan göra precis vad de vill, nu vill vi göra jazz och vi anser (i detta sammanhang) att jazz alltid söker, söker efter musik, själ, melodi, rytm, det oförklarliga, **söker**.

Vi anser också att improvisation är den viktigaste grundpelaren. Impulser (speciellt hos den som har lead) ska bejakas och **märkas**.

I denna orkester är vi också sökande efter grundpulser, men de behöver inte märkas de leder ofta till **förvåning**. Vi gillar förvåning, även publiken ska bli förvånad. Inget är vad det synes vara allt är, ja just det vad är det?

En vanlig låtlista

Vi gör akter på mellan 30 och 70 minuter

Searching for light

En inledning, harmoniskt vacker frijazz.

Just a closer walk with thee

En traditionell ofta spelad låt. Det är en avklädd blues i ett nytt spännande arrangemang, klangerna får spela fritt och solisterna inspireras av enkelheten, bluesaktigheten och önskan om frihet.

Byssan Lullaby

Jazztraditionen är full av "lullaby", vagsånger. Vi valde Byssan lull och lät rytmiken variera. Visjazz skulle många kalla det.

Håll ut

Vår allra mesta frijazz. Ett kul experiment där vi håller ut experimenten.

Smile

Chaplins älskade och ofta spelade låt. Vi tar fasta på glädjen och leendet mer än nostalgin.

Balkongtrasten

Kristian imponerades av en koltrast på balkongen, spelade in sången och noterade fraserna. Därefter blev det en låt. Koltrasten komponerade, Kristian bearbetade. Vi börjar med koltrasten och pianot, därefter blir det musik.

Publikens kör

Ett frijazzexperiment där publiken får ljuda. En utmaning för Erik att få publiken att bli en frijazzkör. Musikerna låter sig inspireras.

Jungman Jansson

Dan Anderssons texter är alltid bra, här har han tonsatt själv. I våra händer blir det spännande och överraskande.

Jazzsport

Teatersport har varit populärt, publiken ger förutsättningar och skådespelarna improviserar. När Lower East Manhattan Project gör jazzsport så får publiken ge förutsättningar som musikerna improviserar.

En sånt stycke dam, (It don't mean a thing if it ain't got that swing)

Duke Ellingtons älskade låt har fått ny text och nytt och annorlunda arrangemang, vi gillar det.

